

Oponentský posudek na práci Agáty Hrnčířové s názvem „PORNOGRAFIE VE FRANCOUZSKÉM ARTOVÉM FILMU s podtitulem Fuck Me - Love - Život Adele“

Studentka si vybrala téma, se kterým jsem se u nás na katedře dosud nesetkal. Při čtení provází čtenáře otázky typu - je pornografie běžnou součástí současné artového filmu? Kde je hranice mezi uměním a pornografií? Jak reagují kritici, cenzoři, producenti na cenzory u filmů, které prošly nebo měly úspěch např. na festivalu v Cannes a obsahují explicitní zobrazení intimních situací? Studentka se snaží porovnat reakce a přístupy u třech vybraných filmů.

Práce je psána velice pečlivě a čtivě s minimálním množstvím překlepů. U studentky je patrný přesah mimo standard naší katedry. Jde o práci, kterou bych spíše očekával na filmové vědě než na FAMU. Práce je napsána čtivě a je na poměry jiných prací velice dobře ozdrojována.

Při čtení práce si kladu základní otázku, jejíž odpověď nepřišla úplně dostatečně ani na začátku práce. Proč si studentka vybrala pro porovnání zrovna uvedené tři filmy: **Love, Fuck Me, Život Adele**? Jako měřítko mi nepříjde úplně dostatečné, že jsou filmy hodně diskutované, neboť se najdou jistě i jiné diskutované filmy. Rád bych si přečetl širší úvahu nad zvolenými filmy, protože i další umělci (v rámci Kinematografie těla), ke kterým se v práci studentka odkazuje, vznikly na delším časovém horizontu, a proto i když se zdá volba vhodná, chybí mi zde širší úvahy volby snímků.

Druhou velice podstatnou částí, která je zajímavá s ohledem na naší katedru, je kapitola věnovaná „*producentův a distribuční strategii filmů s pornografickými prvky*“. Tato část je bohužel jemně podceněna, i přestože téma je tak rozsáhlé, že by vystačilo na celou práci. Kapitola se omezuje jen na vyjádření producentů k nastalé situaci ohledně zvýšení věkové hranice a omezení distribuce s ohledem na cenzurní francouzské úřady. Možná bych volil jiný název kapitoly, protože strategii se tato kapitola rozhodně nezabývá. Je jisté mimo text, že uvedené filmy měly rozdílnou strategii při vstupu do kina a jinou po zavedení cenzurních zásahů – i dodatečných. Společným východiskem byla u všech kampaň, která měla šokovat, ale potom se strategie rozcházejí. Na cenzuru hodně doplatil v práci zmíněný Vincent Maraval, kterému narušení strategie zřejmě výrazně ohrozilo distribuci a bylo v omezených mantinelech složité s filmem manévrovat. Neřeší se zde tak ani téma, jak výrazně bylo nutné strategii změnit v závislosti na zásazích zvenčí. Také nelze úplně brát jako měřítko pokles prodaných lístků do kina, protože každý film, když se vzdaluje od distribuční premiéry, tak zaznamenává jistý pokles. Má na to vliv mnoho faktorů včetně dalších nově uváděných filmů v kinech.

Ještě bych měl drobnou poznámku k začátku práce, kde je uvedeno následující:

„V roce 1930 přichází zvuk, který zásadně ovlivní podobu filmů, ale má také veliký dopad na cenzurování. Je například komplikované vystříhnout postižené scény, protože dochází k desynchronizaci dialogů a poškození struktury příběhu. Zvuk

posílí schopnost komunikovat divákům určité myšlenky a stává se z něho o to nebezpečnější zbraň. Jedna věta nebo slovo může změnit celý význam nějakého tvrzení, proto jsou filmaři zpočátku nuceni točit v interiérech, tak aby je mohli producenti kontrolovat.“

Zvukový film dorazil o kousek dříve, což mě trápí méně, ale důvod, proč byly drženy zvukové filmy v počátku v atelierech, je historicky a technicky zjevný. Je to dáno především zvukovou technikou a jejím zázemím, které bylo veliké a v začátku složitě transportovatelné. Otázka kontroly materiálu producenty je možná vždy i v exteriéru (schválením scénáře, sledováním denních prací, schválením hrubého a čistého střihu). Uvedené vyjádření je spíše očekávatelné od filmové vědy.

Práci až na uvedené aspekty však hodnotím kladně a líbí se mi, jak studentka pracuje s textem.

Hodnocení: B

Otázky na studentku:

Proč byly v základním rámci zvoleny 3 filmy a proč právě tyto?

Je tendence užití pornografických prvků v uvedených filmech jiná než u jiných filmů od 60. let do současnosti? A v čem?

Jak byste hodnotila obecně tvorbu Gaspara Noeho, které explicitní prvky v jeho filmech dominují?

Jak byste zacházela jako distributor s českým filmem, který obsahuje množství explicitních scén, které jsou na hraně? Potlačila byste je při plánování kampaně nebo byste na ně naopak výrazně upozornila a vytvořila senzaci?

V Praze dne 28.5.2017

MgA. Jiří Vlach, Ph.D.